

KZS-FCI

MOJ BERNI

Glasilo Slovenskega kluba za bernske planšarske pse

POPOTNICA ZA NASLEDNJE OBDOBJE

Letošnja redna letna skupščina Slovenskega kluba za bernske planšarske pse, ki je bila sredi meseca marca v pivnici Anton v Grosupljem, je bila, kot smo že navajeni, zanimiva in uspešna. Tokratna udeležba je bila sicer skromnejša kot prejšnja leta, verjetno tudi zaradi slabšega vremena, a tisti, ki smo se je udeležili, nismo ostali ravnodušni. Za vse ostale sem pripravila kratek povzetek dogajanja, natančnejši zapisnik skupščine pa si lahko ogledate na spletnih straneh kluba.

Letošnje leto nas je z obiskom počastila gostja, gospa Vida Čadonič Špelič, generalna direktorica VURS-a. Povabilu kluba se je z veseljem odzvala in v uvodnem nagovoru pohvalila delo kluba, predvsem tistih aktivnih članov, ki sodelujejo tudi na Kinološki zvezi Slovenije (Mojca Sajovic kot članica UO KZS, Rajko Rotner kot član NO KZS, Vesna Mišič kot predsednica statutarne komisije pri KZS in Vlado Smole, član disciplinske komisije KZS II. stopnje). Klub z Veterinarsko upravo aktivno sodeluje pri pripravi pravilnika o zaščiti hišnih živali in pravilnika o pogojih vzreje, kar bo dalo osnovo za razlikovanje med psi kot človekovimi družabniki in psi, ki jih lovci na dobiček redijo za prodajo. M. Sajovic in R. Rotner sta hkrati tudi člana delovne komisije pri VURS-u, ki pripravlja podzakonski akt zakona o zaščiti živali. Vse našeto pomeni, da naš klub aktivno sodeluje pri pripravi predpisov, ki bodo v prihodnje močno pripomogli oblikovati bolj strokovne in za živali prijaznejše pogoje za vzrejo in s tem poskrbeli za vse slovenske pse, in ne le za bernije.

V nadaljevanju je predsednica predstavila poročilo o delu kluba za leto 2004, iz katerega je bilo razvidno, da je bil zastavljeni načrt v celoti izpolnjen. Izdali smo 3 številke glasila Moj Berni, izvedli dva vzrejna pregleda, dve strokovni predavanji (spomladansko na temo fotografiranja psov, jesensko pa o erlihiozi, boreliozii in prvi pomoči), v marcu smo bili na Ljubljanskem sejmu, kjer smo predstavili pasmo in klub in popestrili dogajanje z vožnjo otrok z vozički. Uspešna in dobro obiskana sta bila tudi oba piknika, tako junija na Pohorju, kot septembra na Pokljuki. Kar nekaj članov se je s svojimi kosmatinci v času prvomajskih praznikov sprehajalo po otoku Cresu, kjer so bili za domačine in turiste prava atrakcija. Naša blagajničarka je resno zastavila izvedbo dveh malih šol razstavljanja, kjer sta z Rajkotom podučila nadobudne razstavljalce o načinu predstavitve psa in pokazala nekaj majhnih trikov, ki pa lahko močno pripomorejo k boljšemu uspehu na razstavi. Organizacijo miklavževanja je tokrat prevzela Dragica Kaiser, ki je na Vranskem poskrbela, da se je preko 50 ljudi in tokrat tudi en berni, veselo družilo do poznih večernih ur. Resno smo začeli tudi s preurejanjem klubskih spletnih strani, ki jih lahko obiščete na sedaj že poznanem naslovu www.bernski-klub.si, kjer lahko redno spremljate novosti in spremembe. Proti koncu leta so potekale tudi prve priprave na klubsko specialko, ki smo jo organizirali januarja letos v okviru CACIB-a Ljubljana. Na zadnji strani biltena pa lahko najdete kar nekaj novih klubskih ugodnosti.

Poročilo strokovnega vodje kluba Rajka Rotnerja je bilo ugodno, saj sta bila oba vzrejna pregleda strokovno izvedena, pripeljani psi pa so vsako leto bolj tipični predstavniki pasme, predvsem pa zdravi, kar je osnovni namen nadzorovane vzreje. Zmanjšanje števila legel v lanskem letu po njegovih besedah ni zaskrbljujoče, saj gre za normalen trend, ki se pojavlja pri priljubljenih pasmah, kakršna je naša. To namreč pomeni, da se bodo z vzrejo v prihodnje ukvarjali le tisti, ki se res trudijo za zdravo pasmo. Poudaril pa je, da se pojavlja problem slabega značaja psov iz nekaterih linij, predvsem gre za pretirano plašnost ali agresivnost, čemur bo potrebno v prihodnje posvetiti več pozornosti.

Za tekoče leto program kluba predvideva poleg izboljšanja kvalitete že vpljanih dejavnosti še dodatne, tokrat s poudarkom na izobraže-

vanju strokovnih delavcev kluba. Gre za strokovno izpopolnjevanje vzrejnih sodnikov na vzrejnem pregledu avgusta v Švici in za sodelovanje na mednarodnem simpoziju o zdravju BPP, ki bo novembra v Salzburgu. Teme strokovnih predavanj v letošnjem letu bodo predvidoma o ortopedskih težavah pri BPP in o alternativni veterinarski medicini. Predsednica je predstavitev programa zaključila s pozivom, da vsi prisotni s predlogi soustvarjajo program dela, in veseli bomo, če boste med njimi tudi vi!

Sprejeti sta bila tudi naslednja sklepa: sklep o nespremenjeni članarini in pristopnini za leto 2005 (članarina 4.500,00 SIT, za družinske članke 2.500,00 SIT in pristopnina 2000,00 SIT, za družinske članke 2.000,00 SIT); ter sklep o nadomestnem članu izvršilnega odbora (Dragica Kaiser) in disciplinske komisije (Peter Vražič).

V drugem delu skupščine je sledilo zelo zanimivo in predvsem poučno predavanje Karmen Zahariaš, znane prijateljice kluba, sicer pa inštruktorice šolanja v Kinološkem društvu Krim. S slikovito predstavitev pomembnih razvojnih obdobij pasjih mladičev in navodili za vzreditelje ter nove lastnike, kako v določeni starosti pravilno pripomoči k zdravemu psiho-fizičnemu razvoju le teh, je pritegnila zanimanje vseh prisotnih in napeljala k nekaterim pomembnim aktivnostim, ki se jim moramo v klubu v prihodnje posvetiti. Zato smo se odločili, da pošljemo člane vzrejne komisije na izpopolnjevanje v tujino, kjer se s testiranjem karakterja ukvarjajo že več let. V prihodnje bo ena od primarnih nalog kluba tudi izobraževati vzreditelje in nove lastnike bernijev, predvsem na področju vzreje in vzgoje značajske stabilnih psov. Za vse vzreditelje smo v sodelovanju s Karmen pripravili brošuro, kjer je natančneje opisanih 16 razvojnih obdobij psov, od časa pred rojstvom do odraslosti, ter aktivnosti, ki jim mora vzreditelj oz. lastnik v vsakem od teh obdobij posvečati največ pozornosti. Objavljamo jo tudi na spletnih straneh kluba v rubriki 'za vzreditelje'. Toplo priporočam branje tega besedila, saj lahko le z izpopolnjevanjem lastnega znanja vzgojimo pse, ki bodo brez večjih stresnih obremenitev z nami delili vsakdanjik, s čimer bomo pripomogli tako k njihovu kakovostnejšemu življenju, kot tudi boljšemu zdravju in daljši življenjski dobi.

Naj na koncu še enkrat povabim vse člane, ki bi želeli pripomoči k vedno bolj kvalitetnemu udejstvovanju kluba na vseh pomembnih področjih, kinoloških in družabnih, da s svojimi idejami in prispevki soustvarjajo podobo najuspešnejšega slovenskega kinološkega društva.

Urša Škof

SPOMLADANSKI VZREJNI PREGLED IN PODALJŠEVANJE VZREJNIH DOVOLJENJ – NADOMESTNI TERMIN

Vse vzreditelje in skrbnike plemenjakov obveščamo, da bo spomladanski vzrejni pregled v soboto, 11. junija 2005 predvidoma od 14. ure dalje pri Pivnici Anton, Grosuplje (v bližini vežbališča KD Grosuplje), o natančni uri pregleda vašega pse boste obveščeni osebno v tednu pred prireditvijo. Pogoji za prijavo na vzrejni pregled in ocenjevanje zunanosti ostajajo nespremenjeni, kot je navedeno v februarški številki glasila SKBPP. Rok za prijave je 1. junij 2005 na naslov kluba.

Podaljšanje vzrejni dovoljenj za vse plemenjake / plemenke, ki so bili v preteklem letu pripeljani na vzrejni pregled, je možno po pošti. Knjižice in kartončke pošljite do 1. junija na naslov kluba – podaljšano vzrejno dovolilnico vam bomo poslali po pošti po povzetju.

Rajko Rotner, predsednik VK SKBPP

ADVANTIX - trikratna zaščita pred klopi, bolhami in komarji

**Letošnje leto veterinarji posebej svarijo
pred množičnim pojavom klopov**

Tvrdba Bayer Health Care je razvila novo sredstvo proti nadležnim zunanjim zajedavcem, ki je od letošnje pomladi na voljo tudi slovenskim kupcem. Ima trojno delovanje:

- uničuje klope, ki se nahajajo na psu ali jih odganja, da se ga ne oprimejo
 - hitro prepreči bolham, da bi grizle in jih nato uniči
 - odžene komarje in flebotome, preden bi lahko pičili psa
- S svojim delovanjem omenjuje prenos bolezni, ki jih povzročajo klopi (babezioza, borelioza, rikecioza, erlihioza), komarji (dirofilarioza) in insekti iz rodu Phlebotomus (lišmanioza).

V zadnjem času skrbniki psov opažamo neučinkovitost dosedanjih repelentov, zato smo z novim sredstvom zadovoljni. Očitno je, da je potrebno preparate kdaj pa kdaj zamenjati. Veterinarji ADVANTIX prodajajo v štirih velikosti, največji je za pse nad 25 do 40 kg, zato večjim psov naneseemo vsebino dveh ampul. Edino opozorilo velja skrbnikom psov, katerih krdelo sestavljajo tudi mačke: mačkam priprava ne smemo nanašati in jim preprečimo, da bi bile v neposrednem stiku s psom s sveže nanešenim ADVANTIX-om.

Nanos sredstva je potrebno ponoviti vsak mesec, v embalaži so štiri ampule, cena pa je 5530 SIT (Veterinarska ambulanta Buba, Grosuplje).

PLAČILO LETNE ČLANARINE

15. maja se je iztekel rok za plačilo letne članarine, ki tudi letos ostaja enaka, t.j. 4.500 SIT. Po tem datumu bodo neplačniki samodejno izbrisani iz seznama prejemnikov naše pošte in koristnikov klubskih ugodnosti, zato vas na plačilo ponovno prijazno opominjamo v našem biltenu.

SPOMLADANSKI KLUBSKI PIKNIK

**v soboto, 18. junija
v Piknik centru »Pri Jur'ju«
v Kamniški Bistrici**

Poti do tja res ne bo težko najti, saj je iz Kamnika proti Veliki planini in naprej proti Bistrici dobro označena. Tam nas prijazno pričakujejo med 11. in 12. uro s prvim toplim obrokom »na žlico«, v popoldanskih urah pa se bo poleg dobrot z žara (tudi za vegetarijanske jedce) našlo še veliko zanimivega. Cena hrane je 2.500 SIT, za osnovnošolske otroke 1.500 SIT, nekaj pijače bo za začetek prispeval klub.

Letošnje leto je slovensko kinologijo zaznamovalo Svetovno prvenstvo v sledenju, ki ga je gostilo »Kinološko društvo pes sledar« iz Grosuplje. Predsednik društva Brane Puš, ki je hkrati tudi vodja Komisije za šolanje pri KZS, nam bo prikazal sledarsko disciplino, ki je fizično dosegljiva tudi za naše bernije, brez dvoma pa bo to tudi priložnost za klepet o možnostih kvalitetnejšega šolanja naših bernijev po kinoloških društvih v Sloveniji.

Ne zamudite našega druženja, ki je vedno prijazno do naših bernijev, srečanje starih prijateljev in prijetna izkušnja za naše člane z mladimi kužki.

Prijave sprejemamo do petka, 10. junija 2005 na naslednjih telefonskih številkah:

- Avrelija Sivec: 05 381 30 06 ali GSM 041 724 879,
- Dragica Kaiser: GSM 041 467 721,
- Urša Škof: 041 978 717
- Mojca Sajovic: 01 7872 788 po 20. uri ali GSM 041 63 16 16

***Ne pozabite na sredstvo proti klopom, povodec
in posodo za vodo, za ostalo bomo poskrbeli mi.
Nasvidenje!***

TRADICIONALNA KLUBSKA RAZSTAVA V ŠVICI CAC KLUBSCHAU 2005

11.septembra v Birmensdorfu (ZH)

Na švicarsko razstavo se slovenski skrbniki bernijev vedno radi vračamo, žal večina le kot gledalci. Na kupu je zbrano toliko bernske lepote, da je to vedno dogodek tudi »za dušo«, srečamo se s starimi znanci in pridobivamo nove. Prav bi bilo, da se končno ojunajajo tudi slovenski razstavljalci, saj na naših razstavah vidimo bernije iz našega kluba, ki se lahko mirne duše kosajo s tistimi, ki se pojavljajo v Švici. V času obstoja našega kluba so se namreč v Švici na klubske razstave pokazali le trije psi: Essy vom Blautannehoff z odličnim nastopom, Dundee in Deep River, ki je v konkurenci 156-ih samcev v razredu zrelih dosegel odlično 7. mesto.

Prijavnina za prvega psa je 40 € (rok prijave do 25.6.) oziroma 55 € (rok prijave do 13.8.), prijavnice, informacije o možnostih nočitve in seznam sodnikov so na voljo na sedežu kluba in na spletnih straneh Švicarskega kluba za bernske planšarske pse (glej »povezave v spletu« na naših spletnih straneh!).

=====

KLUBSKA STOJNICA NA MEDNARODNI RAZSTAVI V VRTOJBI

17. aprila 2005 - mi smo bili seveda tam!

Ko je Urša Rakoše ugotovila, da je bila naša klubska stojnica na ljubljanski specialki čista desetka, smo vajo ponovili tudi v Vrtojbi in si prislužili prenekatero pohvalo mimoidočih, tudi kinoloških sodnikov ter pridobili nove člane in prijatelje. Stojnico sta z bogatim gradivom opremili Urša Š. in Urša R., Dragica pa z nogavičkami, puloverji in svojimi enkratnimi slikami bernijev – izkupiček od prodaje gre v korist bernijevega sklada! Avrelija, Stanka, Hamlet, Robi in Lea ter podpisana pa smo poskrbeli, da stojnica ni bila nikdar prazna.

ALTERNATIVNI KOTIČEK

Bachove cvetlične kapljice

O uporabi homeopatije smo v naših vrstah, na predavanjih in v praksi izvedeli že veliko. Razveseljuje je, da je že veliko naših kužkov uspešno vključenih v homeopatsko zdravljenje. Tokrat nadgrajujemo nekaj informacij, ki jih prinaša peta letošnja številka revije Kinolog o uporabi Bachovih cvetličnih kapljic v veterini. Posebno poznane so razstavljalcem in skrbnikom problematičnih psov (pri strahu pred grmenjem, pri težavah z vožnjo z avtom, ...). V tujini je tudi te vrste zdravljenje našlo veliko hvaležnih odjemalcev, saj je enako kot homeopatija učinkovito in cenovno zelo sprejemljivo. Bachove cvetlične esence temeljijo na negativnih psihičnih stanjih, ki vodijo v bolezen in zanje ustvarjajo odlične pogoje. Dolgotrajne psihične obremenitve, stres, strah, skrb... dokazano povzročajo tudi fizične bolezni in dr. Edvard Bach (1886 – 1936), angleški zdravnik, je po dolgoletnih raziskavah, ki jih potrjujejo še danes z najsodobnejšimi znanstvenimi metodami, prišel do zaključka, da imajo nekatere samorasle rastline v svojih cvetovih in popkih zdravilne informacije. S svojo občutljivostjo zanje je izbral 38 rastlin za zdravljenje psihičnih stanj in ki se še danes uspešno uporabljajo. Izbira kapljic je razmeroma preprosta in dokazano deluje tudi na živalih, zato smo jih na našem nedavnem izletu na Cres z veseljem uporabljali.

Slovenci uporabljamo največ nedotike (impatiens), ki uporabljajo »zaščitne znake« sodobnosti – nepotrpežljivost, živčnost, razdražljivost, pomaga pa tudi pri tistih, ki ne prenesejo počasnosti, se hitro razburijo in se pretirano odzivajo na okolico. Za tiste, ki želijo pobegniti pred svojimi strahovi, uporabimo lahko več izvlečkov. Za posebne nepredvidene primere, ko nas kaj vrže s tira, pa obstaja še 39. pripravek – mešanica večih esenc, »Rescue Remedy« (rešilno zdravilo), ki ga uporabljamo le za čas, ko nemir traja.

Za uporabo Bachovih esenc v veterini je bilo napisanih že veliko število knjig, način uporabe je preprost, uspešno pa jih predpisujemo na primer za:

- Arnica: pri posledicah psihičnega in čustvenega šoka, nesreče, poškodbe, operacije ali bolezni
- Bleeding Heart: pri ločitveni tesnobi
- Chamomile: pri psih, ki pretirano lajajo
- Chicory: pri tistih, ki zahtevajo povečano pozornost skrbnika, z njim razpolagajo, žrejo neužitelne predmete
- Holly: agresivno vedenje, bes, ljubosumje, grizenje, spopadanje
- Larch: slabo samozaupanje in plahost
- Quaking Grass: pomaga članom pri vključitvi novega osebk v krdo
- Red Clover: panične živali, še posebej pri obisku veterinarja
- Snapdragon: agresivnost z nagnjenostjo k ugrizu
- Soapberry: strah, vključno s strahom pred drugimi živalmi
- Tiger Lily: agresivnost do drugih psov in mačk
- Vervain: hiper aktivnost in pretirano navdušenje
- Wild rose: pomanjkanje zanimanja za življenje, čustveni šok, neposlušnost, apatija, pogosto kot posledica zlorabe ali izrednega stresa

Nekatere esence so že dosegljive pri nas (trgovina Arnika, Zvonka Furlan, Suška cesta 23, 4220 Škofja Loka, tel./fax. 04 51 31 984, e-pošta: arnika23@hotmail.com), sicer pa jih lahko dobite v apotekah sosednjih Italije in Avstrije.

Za morebitne nasvete glede uporabe pri psih se lahko obrnete na podpisano.

Mojca Sajovic
»PER ASPERA AD ASTRA«

BERNCA V ŽIVALSKEM VRTU

Bil je prekrasen aprilski dan, a v zraku je že bilo čutiti poletno vročico, ko sva se z Uršo zopet spravila v avto in oddrvela proti Ljubljani. Celo pot sem navdušeno lajal in cvilil, Urša je govorila z Leo po telefonu in v svoja kosmata ušesa sem ujel, da pride tudi bratec Lars. Prepričan sem bil, da bo spet eden tistih zabavnih sprehodov, ki jih vedno pripravijo Robi, Lea in moja Urša. Z Larsom sva se navdušeno pozdravila in mali vražiček je že začel plezati po meni...Sem mu takoj pokazal, da z mano ni šale in naj se malo lepše obnaša. Najini lastniki se kupili neke čudne listke, za katere sem kasneje izvedel, da so bile precej drage vstopnice. Tudi midva sva dobila svoji.

Naš sprehod se je začel pri ogradi z domačimi živalmi, za katere se z Larsom nisva pretirano zmenila, saj sva poznala vse od prve do zadnje. Potem pa je prišlo neko čudno bitje. Malo je bilo podobno konju, a vendar manjši in bolj smešne sorte. Urša me je poučila, da je to osliček in smel sem ga povohati. Hodili smo mimo številnih ptic, ki pa, če vprašate mene, niso bile prav nič posebne. Potem smo prišli do množice ljudi, ki je začudeno opazovala dogajanje v ogromni kletki in glasno navijala. Opice so navdušile tudi najine ljudi, ki so naju vzpodbujali naj vendar pogledava, kako se praskajo, skačejo in vreščijo. Pa je bilo toliko prijetnejših vonjav v okoliški travi in na drevesih, da naju tiste opičje norčije niso posebno mikale. Ograda, kjer običajno domujeta Janko in Metka, velika rjava medveda, je bila tokrat prazna zaradi njenega urejanja. Neki čudni psi so v sosednji ogradi leno poležavali na soncu. Malo so mi bili podobni, pa sem si zato zaželel igre z njimi. Začel sem nežno cviliti, pogledoval sem proti lastnici in čakal njeno odobritev, da se približam ogradi. Urša mi je razložila, da so to moji daljni predniki, volkovi, ki pa nad igro verjetno ne bi bili navdušeni. Užaljeno sem se vseeno približal ograji in takrat je tudi eden izmed rjavih volkcev prišel bližje. Nežno, komaj slišno je zarenčal in takrat sem vedel, da je bolje, če se umaknem. Kasneje smo si ogledali še tigre, leve, geparda in ostale večje živali. Robi, Lea in Urša so vztrajali, da se sprehodimo po celotnem živalskem vrtu, čeprav sva bila z Larsom že pošteno utrujena od vsega ovohavanja. Počasi smo se vračali proti izhodu z namenom, da si še na poti ogledamo ostala čudna bitja. Največja ograda z velikim zidanim bazenom v sredini je bila namenjena največji prebivalki živalskega vrta, slonici Gangi. Ta je dolgočasno hodila okoli praznega bazena in se sploh ni zmenila za moje in Larsovo glasno lajanje. Potem je prišel njen skrbnik, odprl cev za vodo in v nekaj minutah napolnil bazen. Ganga je kot hipnotizirana stopila do bazena, vanj pomolila rilec in začela srkati vodo. Z Larsom sva začudeno obračala glavi in pogledovala najine lastnike. Takrat pa se je ogradi približala Ganga in pihnila v nas curek vode. Robi, Lea in Urša so prestrašeno odskočili, kmalu zatem pa so se začeli glasno krohotati, midva sva lajala še glasneje, pa ni nič pomagalo. Ganga je ponovila trik, a tokrat v drugi del občinstva. Presneto naju je razjezila. Lars je še nekaj časa nasršen hodil proti izhodu. Priznam, da sem se kar pošteno sprehodil in takoj, ko sem dobil dovoljenje za vstop v Uršin avto, sem zadremal in še dolgo razmišljal o tisti presneti slonici.

Oks

CRES -

28.04. do 01.05.2005

(ali drugače: kako težko je najti pot domov)

Namesto da bi v domačih krajih pomagali postavljati majska drevesa, smo se že tretjič zapored odločili prvomajske praznike preživeti v bernski družbi na hrvaški obali. Letos smo ponovno letovali na Cresu v hotelu Kimen, z rekordnim številom prijavljenih: 32 oseb in 19 kužkov. Med letošnjimi prazniki smo bili še posebej drzni, saj kot boste v nadaljevanju prebrali, smo si privoščili nekaj, kar po mojem mnenju, ni poizkusil še noben podoben klub (pa tudi nobenemu tega ne priporočam, saj tako uspešno lahko to izvedemo le mi, z našimi bernci...oprostite, malce pa smo lahko bahavi).

Pa gremo lepo po vrsti, da ne izpustim kakšne omembe vredne dogodivščine.

Vremenarji so nam napovedali lepo vreme, kar je bila prva optimistična napoved našega srečanja. Druga zadeva: dr. Levstek je bil ponovno z nami (tako smo vedeli da našim bernčkom ne bo nič hudega) in njegova hčerka Manca.

Nekaj se nas je zbralo v gostilni »Bajta« (med avtocesto in mostom na Krk) in prav zanimivo je, da smo takoj, ko smo se srečali, že bili polni dobre volje, smeha in neke posebne pozitivne energije. Za nadaljevanje smeha pa je poskrbel Deep, ko smo čakali na trajekt v Valbinski. V gostišču, kjer smo sedeli, imajo lesenega rotvajlerja, ki ga je Deep želel prestrašiti. A ko se lesenjak ni dal premakniti, je Deep kar hitro osramočen spoznal svojo zmoto, ki je ni pozabil niti takrat, ko smo se vračali in smo ga na vsak način hoteli prepričati, da ponovi predstavo. Naši berniji so postali humoristi, tega pa so se navlekli od svojih lastnikov.

Malo pred tretjo uro popoldne smo prispeli v hotel Kimen. Tu nas je že čakalo nekaj prijateljev, ki so prišli dan poprej. Namestili smo se v hotel, nato pa odšli na prvi skupni sprehod v mesto Cres. Kužki so se kaj hitro »zrangirali« in to brez omembe vrednih preprirov. Naš strah (malo ga je bilo, to je treba priznati) je bil povsem odveč in lahko smo bili sproščeni. Turistov je bilo letos več kot lani v tem času in v glavnem so nas občudovali, vedno pa se najde tudi kakšen, ki mu toliko psov na kupu ne ustreza. Ampak to je čisto normalno, ljudje smo pač različni in se zaradi tega ne splača vznemirjati. Naši bernčki ljudi niso grizli, če pa je kakšen zalajal, pa tudi ni takšen greh, da bi mu ne bilo mogoče oprostiti.

Naš prvi sprehod proti mestu Cres

Naslednji dan po zajtrku smo se odpeljali v Osor. Po krajšem sprehodu smo nadaljevali pot v Lubenice, nato pa nazaj v naš hotel, kjer smo si naredili piknik v gozdičku pred hotelom. S

sabo smo prinesli toliko dobrot, da je bilo treba začeti s pospravljanjem v želodce, če smo hoteli domov »praznih rok«. Moj »Hamlet« je rezal štajersko bunko (prekajeno svinjsko meso), Zlata je prinesla dolenske klobase, Ivanka štajersko potico...- dobrot je bilo toliko, da ne bi rabili večerje. Jankoviči so seveda pripeljali s sabo Union pivo in dolenski cviček, ki je bil še dan poprej skladiščen nekje v dolenski kleti. Manca je naša dekleta učila igrati karte, za naše fante pa so se zanimale »mačke«. Dobro, da lastnice berncev delujemo usklajeno in imamo pravi krdelni nagon. Svoje krdelo čujemo pred vsiljivci, naši moški so med »bernkami« varni...

Kakšna je le ta štajerska bunka ...

Po večerji smo poslušali predavanje dr. Levstka na temo »prehrana bernijev«. Odgovarjal pa je tudi na vsa druga naša vprašanja. Tisti resni smo ga poslušali, manj zbrani pa so peli karaoke. Do polnoči so se odvijale prave komedije, ampak vsega vam ne bomo zaupali - zakaj pa niste bili z nami?

Tretji dan pa je bil prava fantazija za vse lastnike psov. Naša Mojca je imela »noro« idejo o ribjem pikniku z barko nekje okoli Cresa. Naše želje so naletele na prava ušesa in fant iz TA Sonček nam je prišel ponuditi izlet z barko, panoramsko vožnjo okoli Cresa z ribjim piknikom. Seveda smo bili navdušeni in ni je stvari, ki bi se je bernski ljudje ne upali lotiti. Tako smo se ob 11. uri vkrcali na barko »Alan«. Popeljala nas je kakšno uro in pol naokoli in se zasidrala v krasnem zalivčku. Tu smo se izkrcali, da so se bernčki pretegnili in si okopali tačke. Mornarji so nam spekli ribe, ki smo jih skupaj s kosmatinčki pojedli. Po obedu smo se vkrcali nazaj na barko, ki nas je počasi odpeljala do Cresa. Animatorica iz Sončka je poskrbela, da smo tudi zapeli, ona pa nas je spremljala s kitaro. Noro, to je bilo pa res noro dobro! In naj se javi pasji klub, ki si to upa izvesti! Samo brez pasjih izgredov, prosim! Tako kot mi! Upravičeno smo ponosni na svoje kosmatince! »Ljubčki« naši hvala vam, ker smo lahko uživali...

Kopanje....na barki pa pečejo ribe

Dogajalo se je še veliko. Med drugim smo tudi našega natakara obuli v bernske nogavičke. Ja, kako bi pa izgledalo, da nas streže naktakar, ki nima na sebi vsaj nekaj bernskega?! In kako je bil zadovoljen...

Dr. Levstek se je pred večerjo posvetil našim kosmatim prijateljem in njihovim težavam. Kar po vrsti so se vrstili pregledi in nasveti. Vsem, ki niste bili zraven, je lahko žal! Že zaradi takega popolnega pregleda vašega kosmatinčka bi se splačalo priti na Cres! Dr. Levstek, kdaj vam bomo lahko povrnili?

Ta dan smo dobili tudi pravi bernski obisk. Bernka Naja, ki živi s svojimi lastniki na Cresu, in ki smo jo spoznali že lani, je s svojima lastnikoma prišla na obisk. Sprva je bila malce sramežljiva, a se je hitro živela, saj so jo pasji prijatelji iz Slovenije lepo sprejeli.

Četrty, zadnji dan pa smo doživeli še najbolj smešni del našega druženja. Ivanka in Zlata kar nista mogli zapustiti otoka Cresa. Ob deseti uri smo se zbrali pred hotelom, da odidemo skupaj do trajekta. Pogrešali smo Zlato in Ivanko. Še dobro, da imamo mobilne telefone. Poklicali smo ju. Povedali sta, da sta se že odpeljali do trajektne luke in da nas bosta tam počakali. S pojasnilom zadovoljni smo se odpeljali tudi ostali. Ko smo prispeli v luko Merag, tam ni bilo ne Ivanke in ne Zlate. Zopet smo uporabili mobilne telefone in preverili, kje sta. Povedali sta, da sta še vedno na poti. Vozili sta se namreč v napačno smer. Hitro smo jih preusmerili na pravo pot, a sta zopet zgrehili odcep za Merag. Brez »mobilcev« mislim, da sploh ne bi našli poti s Cresa. Še en dokaz, da bernci moramo delovati v krdelu, drugače smo izgubljeni!!! Ko smo bili že vsi čakajoči vkrcani na trajektu, je bilo prostora samo še za en avto. Nestrpno smo čakali naše izgubljene prijateljice. Katera bo prva? Uspelo je Zlati. Dušan je komentiral, da je vlomila na trajekt, ostali pa smo se držali za trebuhe. Na Ivanko smo – s posebnim priporočilom dr. Levstka - seveda počakali onkraj s posebno dobrodošlico in veliko smeha. Ja, vse je moralo tako biti! Mi smo se nasmejali, napolnili »baterije«, naše druženje na Cresu je uspelo, kot še nikoli! Ivanko smo »navezali« na naš avto in se odpeljali proti domu.

Ivanka, pa, pa ...

Tega druženja se bomo še dolgo spominjali. Enkratno, nepovnljivo, bi rekli! Vsem udeležencem, ki vas poimensko nisem naštevala, ker vas je preveč, hvala! Krasno smo se imeli. Delujemo kot dober team, bolje rečeno krdelo. Res imamo krasne kužke. Upravičeno smo ponosni in tega nam res nihče ne sme zameriti. Za vse vas, ki se nam nameravate v naslednjih letih pridružiti, pa obljubljam, da bomo najeli dve barki ali pa tri, če bo potrebno. Samo pridite in spoznali boste, da ni boljše družbe od bernske. To vam zagotavljamo! Se vidimo naslednje leto!!!

Dragica Kaiser

DRAGI LJUBITELJI BERNIJEV

To, kar smo že nekaj časa načrtovali, se je zgodilo – ustanovili smo dobrodelni BERNIJEV SKLAD.

Zaradi vse večjega števila zapuščenih, nesrečnih in bolnih bernijev se nam je to zdelo nujno potrebno. Žal so zapuščeni berniji, ki jim iščemo nove lastnike, skoraj vedno najprej potrebni veterinarske oskrbe. Z vašimi prostovoljnimi prispevki bomo tako pomagali reševati življenja teh prečudovitih bitij in jim nato poiskati dobre, odgovorne lastnike. Vsi, ki imamo bernije, vemo, da si to zaslužijo in nam vse potem tisočkratno povrnejo. Trkamo na vaša srca in prosimo v njihovem imenu – pomagajte po svojim močeh.

Vsi prostovoljni prispevki se skrbno zapisujejo. Sproti vas bomo obveščali o stanju zbranih in porabljenih sredstev. Naša želja je dobro delati, cilj pa čim manj bernskega trpljenja.

Vsem, ki boste v sklad prispevali, bodo seznanjeni o porabljenih sredstvih na vašo željo vedno dosegljivi na vpogled. In naj bo tako, kot je pod opombe v zvezku darovalcev napisala Urša Rakoše: »za žalostne učke in mrzle tačke«.

Hvala vsem.

*V imenu skrbnikov sklada
Dragica Kaiser*

12. 03.2005	je na skupščini kluba 18 članov in gostov prispevalo 25.420,00 Sit,
29.04.2005	prodaja bernskih slik (Sajovic in Levstek) 8.000,00 Sit,
s k u p a j	33.420,00 Sit

Vsem še enkrat hvala!

ANTIBIOTIKI

kot za ljudi velja tudi za živali!

Pretirana uporaba - Na pretirano uporabo antibiotikov v svetu oziroma njegovo zlorabo so začeli močno opozarjati že v 60. letih. Vsako leto na svetu umre zaradi bakterij, ki jim antibiotiki niso kos, več kot 5 milijonov ljudi. V Sloveniji uživa antibiotik vsak dan približno 1,7 odstotka ljudi, petina pa jih ima doma za vsak primer. Polovico antibiotikov po nekaterih ocenah zdravniki predpišejo po nepotrebnem, velikokrat na zahtevo pacientov. Zdravljenje z antibiotiki se vsako leto poveča v zimskih mesecih in sicer za kar 30 do 40 odstotkov. Več kot 80 odstotkov antibiotikov predpišejo zdravniki pri ambulantnem zdravljenju, petino pa med bolnišničnim zdravljenjem. Ostali delež pa je razdeljen med paciente, ki so zdravijo v bolnišnicah.

Vir: TV Slovenija 28. 4. 05 (20.00)

KUHARSKI KOTIČEK

V bližajoči se pasji vročini priporočamo, da vaše kosmatince pocrklate s slastnimi, hrustljivimi, lepo zapečenimi piškoti, ki jih lahko sami pripravite. Ponujamo vam dva recepta, vi pa sporočite, kateri piškoti vašemu berniju bolj teknejo.

PASJI PIŠKOTI PRVIČ:

- 2 skodelici polnozrnatih pšenične moke
- 1/2 skodelice sojine moke
- 1/4 skodelice žit (riževi kosmiči)
- 1/2 skodelice sončničnih semen (olupljenih)
- 1 žlico kvasa
- 1 ščepec soli
- 2 žlici oljčnega olja
- 2/3 skodelice posnetega mleka ali vode
- 1/4 skodelice medu

Izdelava:

1. V posodi zmešajte pšenično in sojino moko, žita, sončnična semena, sol in kvas, ki ga raztopiš v toplem mleku.
2. Dodajte oljčno olje in zmešaj.
3. Dodaj med in mleko (ali vodo) in dobro premešaj.
4. Testo naj počiva približno pol ure, da se sestavine dobro sprimejo med seboj in da se lažje oblikuje.
5. Delovno površino potrese z moko in razvaljajte testo na centimeter debeline. Iz testa izrežite piškote v obliki kosti, srca, ribe,...
6. Piškote pecite v pečici pol ure na temperaturi 100°.

PASJI PIŠKOTI DRUGIČ:

Potrebujete:

- 2 skodelici polnozrnatih ali ržene moke
- eno majhno žličko pecilnega praška
- eno skodelico kikirikijevega masla
- eno skodelico mleka

Postopek:

Pečico segrejemo na 180°. Posebej zmešamo moko s pecilnim praškom in maslo z mlekom, potem pa še vse skupaj. Testo razvaljamo na pomokani površini na debelino 1 cm in iz njega z modelčkom za piškote izrežemo različne oblike. Piškote pečemo 20 minut, da porjavijo. Nato jih ohladimo in ponudimo svojemu kosmatincu.

Če imate v domačem kuharskem zvezku tudi vi zabeležen kakšen podoben pasji prigrizek ali obrok, vas vabimo, da svoje kuharske skrivnosti delite z nami!

Urša Rakoše

OTROK IN PES – 2. DEL

V družbi družinskega psa se otrok sreča tudi z najboljšim in najnevarnejšim tipom psa.

RIZIČNI PROFILA PSA ZA STIK Z OTROKOM

Otroku najnevarnejši je odrasel pes, samec brez stikov z otroki v svoji zgodovini. To je pes z lastnostjo lovljenja in trganja drugih vrst psov in živali (mačke, ptiči...). V bližini otrok se bo ta pes obnašal negotovo, nemirno z naraščajočo nestrpnostjo. Tak pes nima pravega občutka o situaciji oziroma ni imel možnosti prave socializacije. Takega psa prepoznamo kot:

- PES NA VERIGE

Če ima tak tip psa razlog za čuvanje teritorija ali oseb, bo to izvajal ne glede na okolico. Tak pes zavrača avtoriteto in je dominantna ter nevarna žival. Če bo tak pes zagledal prigrizek, si ga bo poizkušal pridobiti ne glede na situacijo. Če ima pes možnost uporabe vrta, naj lastnik zagotovi, da bo ograda narejena tako, da ga ne bodo motili in dražili mimoidoči. Otroci, ki ne živijo s psi, pogosto dražijo psa do laježa in renčanja, mečejo vanj predmete, mu žvižgajo, da pridobijo občutek moči. Posledično tak ogrožen pes zasovraži otroke.

- PES, KI VEČINO ČASA PREŽDI SAM DOMA.

Psi in volkovi v tropu se povsod gibljejo skupaj. Zdravi kanidi imajo svoje naloge, bolni pa ostajajo zadaj in na koncu jih trop izloči. Pes ima podedovan strah pred samoto, zdravje in pripravljenost bo med čakanjem gospodarju dokazoval z uničevanjem pohištva ali iztrebljanjem v bivalnih prostorih (sindrom ločitvene tesnobe). Tak pes nima socialnih izkušenj in na stik s človekom reagira kot ogrožena žival. Posledično ogroža družbo, zato mora biti na sprehodu privezan na povodcu, spremlja pa ga lastnik. Tak pes se ne sme samostojno zadrževati na področjih, ker so združena otroška igrišča z sprehajalnimi parki.

OPOZORILNI ZNAKI AGRESIVNEGA OBNAŠANJA DOMAČEGA PSA

- pes čuva hrano in igrače, reži in renči
- naskakuje otroke
- čuva ležišče ali ne zapusti lastnikovega ležišča, reži in renči

NAJPRIMERNEJŠI PROFIL PSA ZA STIK Z OTROKOM

Dvoletna psica z nežnim čustveno razvitim odnosom do otrok, s katerimi ima stalen kontakt.

Tak pes ima igriv in pozitivno pričakujoč odnos do ljudi in drugih psov, uživa v igri z žogo, uživa v družbi in pozdravi vsakega novince z enako mero veselja in dobrodušnosti (tako psa kot človeka). Večina družinskih psov se znajde nekje v preseku teh dveh skrajnih profilov živali.

OBVEZNO OBNAŠANJE PSA OB OTROKU

Pes ob otroku se mora naučiti :

- pes nikoli ne skače na otoka
- pes ne grabi iz otrokovih rok
- pes na povodcu ne vleče - pogost pojav nekontrolirane pasje želje je vlečenje vrvice na sprehodu in diktiranje hitrosti hoje.
- pes ne puli predmet iz otrokovih rok - izjemno tvegan tip igre med otrokom in psom je vlečenje predmeta psu iz gobca. Zobalo psa je blizu otrokovih rok in njegov način hlastanja lahko pripelje do ugriza in zagrizi roke. Oblika zobala, tip zobovja in tip ugriza povprečnega psa meri 100 kilopondov, ugriz se običajno konča z zlomom otrokovega prsta.
- pes ne lovi otroka - pes je po svoji dinamičnosti vedno pripravljen hitrostno tekmovati. Vendar je otrok tisti, ki odreja hitrost

teka, zato ga pes običajno rad spodbuja s tem, da kroži med tekom okrog njega, se mu zapleta med nogami ali pa ga preizkuša tako, da ga rahlo grizlja za hlačnico ali v zadnjico. Tak tip igre je neprimeren predvsem zato, ker otrok ni konkurenčen psu pri teku. Tak tip igre otroka hitro ujezi zaradi izgube kontrole nad situacijo in poraza. Poleg otrokovega nizkega bolečinskega praga (pri grizljanju psa je otrok mnogo manj toleranten od odrasle osebe) so pri taki igri otroci izpostavljeni samostojnim padcem, zdrsom na psa in posledicami šokiranega psa (ugriza).

NEPRIPOROČLJIVO

1. prehranjevanje otroka ob psu, višina otroka daje psu možnost, da hrano prevzame iz drobnih rok,
2. pes naj ne bo nikoli brez nadzorstva odraslega ob otroku, ki je star manj kot pet let, družinski pes je lahko tolerant in potrpežljiv do otroka te družine, ni pa samoumevno potrpežljiv do vseh otrok,
3. otrok naj nikoli ne nadleguje psa na pasjem ležišču,
4. otrok naj nikoli ne uporablja pasjega ležišča zgolj za svojo igro, ta prostor je psu zavetišče, kjer se lahko vedno odpočije in sprosti.

OBVEZNO OBNAŠANJE OTROKA OB PSU

Otroka je treba obvezno naučiti nežnega rokovanja s psom med igro in vrsto primernih iger za oba.

- otrok nikoli ne teče direktno proti psu, v njegovi neposredni bližini naj bo počasen in ljubeč,
- otrok posluša in uboga pasjega lastnika,
- psa brez navzočnosti lastnika se otrok ne dotika tudi, če psa pozna,
- otrok se ne dotika psa na občutljivih delih telesa kot so ušesa, oči in ga ne stiska za vrat, otrok psa ne sme nikoli fizično siliti z gnetenjem, vlečenjem in pretepanjem.
- otrok naj ob psu ne kriči na psa,
- otrok naj ne strmi v psa več kot nekaj trenutkov,
- otrok nikoli ne moti psa med njegovim hranjenjem,
- otrok naj ne nadleguje pasjih mladičev, če je v bližini njihova psica mati,
- otrok naj ne nadleguje psa med spanjem, otrok nikoli ne zbujaja spečega psa,
- otrok nikoli ne draži in ne izziva psa, pes ni zmožen razumeti humorja na svoj račun, zato mora otrok izpolniti vsak nakazani namen: če otrok na primer ponuja met žogice, naj to tudi takoj

izpelje brez namigovanj, če otrok psu ponuja kos jabolka, naj ga psu ponudi brez vtikanja tega kosa v lastna usta.

- otrok nikoli ne zadržuje psa na mestu držeč ga za ovratnico stoječ pred psom ,

- otrok naj ne ljubkuje psa, ki je na verigi, za ograjo ali v avtu,
- otrok naj ne tolaži psa, ki se mu umika, ali psa, ki je prestrašen,

- otrok naj ne ljubkuje lajajočega psa,

- otrok naj se ne igra s psom brez prisotnosti odraslih,

- otrok nikoli ne vzpodbuja psa k uporabi zob pri igri

- otrok naj dovoli, da ga pes ovoha

- otrok nikoli ne sme uporabljati pasih igrač le za svojo igro

- žogice, plišaste igrače, pasja uta. Pes ima v družini tudi nekaj svoje lastnine kot so igrače, posodje za hranjenje, ležišča, priboljški. Svojo lastnino prepozna, zato naj bo uporaba te vedno le namenska. (pasja žogica za žoganje otroka in psa ni namenjena žoganju treh otrok med seboj, brez vključitve psa v igro). Posledica neupoštevanja tega pravila je spremenjeno obnašanje, pes postane posesiven: renči v primeru, ko mora žogico izpustiti, ker ni prepričan ali bo smel sodelovati pri igri.

HVALJENJE IN POHVALA PSA

Pes potrebuje veliko samopotrditve. Ob vsakem dobro izpolnjenem ukazu ali nalogi mora biti vedno pohvaljen. Pes mora vedeti in videti, da dela v želeni smeri. Odrasli lastniki psov pohvalo psa vključujejo v redni dialog s psom, otrok pa je drugačen in pohvalo težko izreče. Otroku je treba razložiti, da njegov pes vedno, vsak dan in vsa leta potrebuje otrokove čestitke ob sijajnem sodelovanju.

METODA PROSIM - HVALA

Ena od uspešnih metod, s katero dosežemo pravilno rokovanje otroka s psom, je otrokovo vljudno naprošanje psa (prosim sedi, prosim daj tace...) in zahvala za ustrežljivost psa (hvala, lepo si dal tace, hvala, ker si mi dal žogo...) Gre za verbalno komunikacijo, s katero otrok umirjeno pristopa, vljudnost do psa se obrestuje z ustrežljivostjo psa.

V večini primerov, kjer se družina z otrokom odloči za psa, otrok sam nima idej, kaj z njim početi. S psom se hitro dolgočasi, odgovornosti pa ga omejujejo. Ko sreča svoje prijatelje, psa pusti, da se prosto pase ob njih. Velikokrat se zgodi, da potem pes ob nepozornosti otroka kam zaide, se izgubi ali pa se prehranjuje ob kontejnerjih in se zastrupi. Pomembno je, da starši otroku predstavijo načine, kako lahko svojega psa vključi v svojo družbo. Otroku bo tako na svojega psa lahko ponosen, pes bo njegova prednost in posebnost v družbi. Vsak pes pa ima svoje značilnosti in vsak otrok se ne bo zmozel igrati na enak način. Pri igrah s psom je važno, da občasno sodeluje tudi kdo od staršev. Pes se lahko kvalitetno vključi v igre za predšolske otroke in igre za šolarje. Predstavljene so igre z psom prinašalcem, ki lahko sodelujejo v največ igrah z otroci v zadovoljstvo vseh.

PES IN IGRE S SKUPINO OTROK

1. Skrivanje in iskanje žogice : primerno za vse starosti, v notranjih prostorih in v naravi. Zmaga tisti, katerega žogico je pes najdlje iskal.

2. Lovljenje žogice iz višinskega meta: igralec vrže žogico visoko v zrak, igralci se skupaj s psom poženejo v lovljenje.

3. Metanje žoge v tarčo: otroci z metom žogice v sredino tarče (lahko je to že obstoječa točka na drevesu ali stavbi) pridobivajo točke, pes sodeluje tako, da žogico ulovi in prinese nazaj k otrokom.

4. Metanje žogice v daljavo: cilj igre je posameznikov met žogice čim dlje, pes sodeluje tako, da teče po žogico in jo prinese nazaj. Zmaga udeleženec, ki je vrgel žogico najdlje.

5. Pes izbira – prepričevanje psa otroci nastavijo roke in glasno

prepričujejo psa, naj izbere prav posameznika in mu preda žogico. Vsak od otrok ob predaji žogice zbira točke. Pravilo je, da se otrok psa med prepričevanjem ne sme fizično dotakniti.

6. Dresura psa : posameznik drži žogico in zahteva od psa, da izpolni določen ukaz (daj tace, glas...) Ko pes izpolni ukaz, mu otrok vrže žogico. Otroku pri tej igri vadi prepričljivost, pes pa potrpežljivost, hkrati pa se ob taki igri ustvari pravilna hierarhija med psom in otrokom.

7. Kazenske naloge: Skupina razdeljena v dve ekipe določi enega iz prve ekipe, da psa prepriča, naj ostane na mestu, dokler drugi iz sosednje ekipe ne izpolni naloge (preteče dva kroga okrog pasje žogice) Zmaga skupina, ki je psa bolje prepričala k vztrajnosti in ubogljivosti. Pravilo je, da se psa ob takih nalogah ne sme fizično zadrževati. Igro lahko izvajata tudi dva otroka in pes.

8. Spust žogice po toboganu: Igra je primerna za majhne ali boječe otroke, ki iz varne razdalje spustijo žogico psu po toboganu. Cilj igre je, da pes žogico ujame in direktno prevzame iz toboganskega kanala.

10. Gnilo jajce: otroci v počepu skrijejo žogico enemu od njih za hrbet. Ko pokličejo psa, ta odkrije, kateri od otrok ima žogico za seboj. Igra je primerna za male otroke, ki jih veseli preprosto dejstvo, da je pes za njihovim hrbtom odkril svojo žogo. Igra povečuje otrokov občutek o psu za svojim hrbtom.

POSAMEZNIK

Pes se najrajši igra s svojim družinskim otrokom. Tega najbolj pozna in z njim je najzabavnejše. Več časa, ko bosta otrok in pes skupaj, bolj bosta uigrana. Starši lahko pripomorejo k zabavnosti tako, da se iger s psom redno udeležujejo tudi sami. Igre, primerne za tak namen so: metanje žogice v daljavo, dresura in učenje trikov, izročanje žogice, sedi. prostor... otrok naj trenira psa v različnih pozah stoje sede, kleče, leže... zakopavanje zaklada/ priboljška: otrok priveže psa za drevo, oddalji se in nizko zakoplje pasji piškot ali drug priboljšek, nato otrok psa odveže in ga vzpodbuja pri iskanju zaklada; prenašanje časopisa ali pošte iz poštnega nabiralnika domov...

Družini z otroki pes zvišuje kakovost življenja. Otrokom v družini doprinaša na gibalnem področju, pri čustvovanju, predvidevanju in opazovanju, občutku za odgovornost, vzajemnost in prijateljstvu.

Po predlogi Brede Kralj priredila Urša Škof

KAKO SVA Z MOJIM BERNIJEM GALOM POSTALA TERAPEVTSKI PAR

O tem, da bi se ukvarjala s terapijo z živalmi, in s tem združila druženje z živalmi in ljudmi v eno (v obojem namreč neskončno uživam), sem sanjala že pred tem, ko sem dobila Gala. V srednji šoli sem na to temo delala tudi krajšo raziskovalno nalogo in sicer z mongolskimi skakači, ki sva jih s sošolko nosili po vrtcih in šolah, jih predstavljali otrokom in nato opazovali in beležili njihove odzive. Kasneje sem se odločila, da bi si to želela početi s psom in v več pasjih knjigah sem prebrala, da so naši berniji za tako dejavnost zelo primerni...in kar je še več...tako jih tudi zaposlimo in jim damo možnost, da se izkažejo in pokažejo svojo mehko, dobrodušno in optimistično usmerjeno nravo v vsej svoji lepoti in mogočnosti.

Idealno bi bilo, da bi bodočega terapevtskega psa izbrala tako, da bi na vseh mladičih v leglu naredila posebej prirejene teste in tako ugotovila, kateri ima najboljše predispozicije...Toda, Gal je bil še edini, ki je ostal prost v svojem leglu in lahko mi verjamete, da sem ob pogledu na puhasto tribarvno kepico v trenutku pozabila na vse teste in ga odpeljala s seboj.

Zelo sem se trudila, da sem skrbela za čimboljšo socializacijo Gala – tako z življenjem v mestu, kot s pasjimi in človeškimi prijatelji. Izkoristila sem prav vsako priložnost za sprehod po prenatrpanih ljubljanskih ulicah, vzela sem ga na avtobus, na vlak, v bife, ga seznanjala z različnimi hrupi, predmeti, življenjskimi okolji, spoznavala sva vsakodnevno nove ljudi, otroke, starejše, invalide...in Gal je vse okoli sebe spremljal z veliko radovednostjo in željo po še bližjem spoznanju...Brez male šole seveda ni šlo, v bistvu sva naredila kar 2 mali šoli, saj je prva trajala le nekaj tednov in je bila po mojem mnenju občutno prekratka... Medtem sem sama že iskala možnosti, kdaj, kje in kako bi našla pot do šole, kjer šolajo pse za terapevtske namene. Najprej sem se obrnila na Švico, Galovo rojstno domovino...a žal brez uspeha...obvestili so me, da imajo tečaje zasedene že za več let vnaprej in da žal za tujce pri njih ni prostora...Pa me to ni odvrnilo od moje želje – še sreča, da sem tip človeka, ki se na vso moč trudi doseči tisto, kar si želi...in takim ponavadi tudi uspe... Iskala sem naslove v Nemčiji, Angliji, Avstriji...In nekega dne

dobim po mailu prijazen odgovor od avstrijskega društva *Tiere als Therapie*: »Ja, seveda, z veseljem vas vzamemo...lahko obiskujete tečaj na Dunaju ali v Gradcu, ki je vam verjetno bližje...« Nisem mogla verjeti...prvi korak je že narejen...pisala sem takoj v Gradec in izvedela, da se prvi tečaj, ki ga lahko z Galom začneva obiskovati (psi morajo namreč dopolniti starost 15 mesecev), začne čez približno pol leta, avgusta 2004. Poleg nepopisnega veselja, da bova imela možnost se preizkusiti, so me začeli glodati tudi dvomi – kaj, če Gal ne bo primeren, kaj če se ne bova izkazala? Še zlasti ob tem, ko sva se ravno tedaj ubadala s postavljanjem in upoštevanjem meja – mislim, da dobro veste, kako trmasti in samosvoji znajo biti naši berniji, ko vstopijo v puberteto!!! Ves čas sem bila v stiku z Iris in Güntherjem, vodilnima pri graškem društvu – ju spraševala za nasvete, mnenje... Julija, en mesec pred predvidenim začetkom tečaja sem izvedela, da naju z Galom čaka sprejemni izpit. Zaradi prevelikega števila prijavljenih bodo izbrali 15 tistih parov, ki se bodo najboljše odrezali...med 30 prijavljenimi pari me je bilo kar močno strah...ali sva zadosti dobra, ali bova zmogla priti skozi? Bala sem se predvsem tega, da naju bodo preizkusili na terenu, ki ga Gal sploh ne pozna, med tujimi psi in ljudmi, po dveh in pol urah vožnje...se bo Gal prepustil svoji nadvse radovedni in včasih precej viharni mladostni vznosenosti, naju bo to neslo? Vedela sem, da je še mlad, da niti poslušnosti nisva preveč dobro izpilila in sprijaznila sem se s tem, da če ne bo šlo, pač ne bo šlo...Pomembno je, kako se bo počutil Gal, ali bo lahko v taki situaciji našel neko notranjo stabilnost in bo kljub vsej napetosti (ki bo vela od vsepovsod in tudi od mene, njegove vodnice) našel tudi zase nekaj prijetnega? Ne bi si želela ga siliti v nekaj, to ne bi bilo prav, ne glede na moje želje in ambicije...dva sva tu in oba mora tole veseliti, sem se odločila.

Pa je nastopil dan sprejemnega izpita – deževen, turoben, zaspán dan je bil. Brez večjih težav smo našli pot do vadbišča, ki leži v smeri proti Salzburgu...in...začelo se je. V najini skupini je bilo še cca. 5 drugih kužkov s svojimi vodniki. Najprej so preizkusili pse, in sicer se je vse skupaj začelo znotraj, v majhnem prostoru. Vaje so bile zelo raznolike – nekaj malega poslušnosti, potem vaje ob prisotnosti drugih ljudi, psov; predvsem so ti, ki so nas preizkušali, ugotavljali, kakšen odnos imata vodnik in njegov pes, kako vodnik ravna s psom, kako močna je navezava med njima...Sama moram priznati, da sem bila nad Galom navdušena in zelo pozitivno presenečena...kot da bi nekako čutil, da se mora »lepo« obnašati...ubogal me je, ves čas iskal stika z mano, ni se jezil na druge pasje vrstnike,...skratka...res super!!! Temu delu je sledil še kratek test na prostem – tudi tam nekaj malega poslušnosti, prikaz igre s svojim psom, preizkus tolerantnosti psa do različnih predmetov in zvokov in nazadnje igra med psi samimi...tudi takorekoč brezhibno z Galove strani...celo hrano je iz roke vzel počasi in nadvse lepo, čeprav sem bila vajena, da za to svojo najljubšo pohvalo ni poznal pretirane obzirnosti in je nemalokrat hlastnil po njej, da si lahko samo še »AU« zavpil...Sledil je še kratek preizkus vodnika – v obliki kratkega vprašalnika, s katerim preverjajo osnovne osebnostne lastnosti vodnika, njegovo poznavanje karakteristik svojega štirinožnega prijatelja in seveda, kaj ga žene k temu, da bi se rad ukvarjal s to dejavnostjo. Tu moram poudariti, da je **ENAKO** kot pri psu **POMEMBNO, KAKŠEN JE VODNIK** kot človek, ki se želi s terapijo z živalmi ukvarjati. Ne morem si predstavljati, da bi se za to odločil nekdo, ki je v stikih s soljudmi negotov, ki ima težave pri komuniciranju z drugimi, pri navezavi prvega stika, ki mu delo z ljudmi ni ljubo in domače...pa naj ima še tako krasnega psa, ki bi bil idealen za tak »poklic«. Prvo in

najpomembnejše načelo terapije z živalmi je ravno to, da je to **TIMSKO DELO**: torej sta tu vodnik in pes, oba, ki si morata tega želeti in biti za to delo primerna!!! Sama se tega preizkusa nisem bala, saj sem vedela, da so moji motivi pravi – bila je v meni, že od srednje šole, tista srčna, pristna želja po tem in le-tega tudi drugim ni težko prepoznati; izpraševalka je pripomnila, da se mi že na obrazu vidi, kako kar žarim od veselja in navdušenja nad takim delom.

Čez približno teden dni sem izvedela, da sva uspešno naredila sprejemni izpit in da sva konec avgusta toplo vabljeni (skupaj s še 12 drugimi psi in njihovimi vodniki) na prvi pravi trening. Treningi so potekali približno enkrat mesečno oz. proti koncu tečaja enkrat na 14 dni, večinoma ob petkih in sobotah. Večji del treningov je potekal na vadbišču, vedno smo najprej imeli praktični del (ki je trajal 2 polni uri) in nato še teoretični del v obliki različnih predavanj (4 polne ure).

Praktični del treningov ni bil namenjen temu, da bi se psi naučili česa novega; predvsem je šlo za to, da so pozorni in pre-tanjeni trenerji v času skupnega druženja psa spoznavali kot osebnost in hkrati spoznavali odnos, ki vlada med psom in njegovim vodnikom. Ob preizkušanju v nadvse raznolikih, življenjskih in umetno ustvarjenih situacijah so psi pokazali, kako se soočajo z obremenitvami in stresom in kako stabilni kot osebnosti dejansko so. Poudariti bi želela, da **nikdar in nikoli** taki treninki oz. kasneje tak način dela za psa ne sme predstavljati prevelike obremenitve. Vodnik mora zato znati prepoznati znake pri svojem psu, s katerimi le-ta pokaže, da je utrujen, slabo razpoložen, naveličan...v takem primeru je dejavnost potrebno prekiniti, saj bi vsakršno nadaljevanje lahko potegnilo s sabo tudi neljube prijetljaje. S psom je treba delati izključno preko motivacije, ki je lahko ali priboljšek ali igrača ali – najbolje – kombinacija obojega.

Tudi za nas, vodnike, je tak tečaj posebna preizkušnja...ni namreč možno, da bi odnos s svojim psom gradili en dan pred uro treninga. To je večletno, doživljenjsko in precej trdo delo, ki obrodi sadove le, če smo za to pripravljeni žrtvovati marsikaj drugega. Vendar se splača – ni namreč lepšega kot občutek, da si uspel s svojim psom ustvariti poseben odnos, v katerem oba drug drugemu dajeta in prejmeta drug od drugega, ko čutiš in veš, da znata drug drugemu prisluhniti, prepoznati počutje drugega in se nanj tudi odzvati...

Na popoldanskih teoretičnih predavanjih smo se seznanili z zanimivimi in za naše bodoče delo neobhodno potrebnimi vsebinami iz področij medicine, veterine, psihologije, pedagogike, fizioterapije, delovne terapije in socialnega dela.

Enkrat smo se odpravili tudi na izlet po centru Gradca in tako bodoče štirinožne terapevte preskusili tudi v neznanem okolju z veliko množico ljudi, hrupom, različnimi prevoznimi sredstvi... Poleg osebnostne rasti in dela na odnosu med nama z Galom nama je ta tečaj prinesel tudi mnogo neprecenljivih poznanstev avstrijskih parov. Ves čas tečaja so naju spremljali in se z nama

prebili do izpita: Christine in črna labradorka Belinda, Christina z zlato prinašalko Flori (Galova največja ljubezen), Eva s prinašalko Kiro, Roswitha s prinašalko Fiebi, Katharina z avstralsko ovčarko Cimbo, Lisa z labradorcem Toshem in Solweig z novofundlandcem Pegotom. Med samim tečajem se je nekaj vodnikov odločilo, da bi tako delo za njihovega psa predstavljalo prevelik stres in so se tečaju in nadaljnjemu ukvarjanju s to vrsto dejavnosti odpovedali. Dve mlajši psički pa sta tečaj sicer opravili do konca, vendar nista pristopili k izpitu, saj sta jima vodnici želeli dati še več časa, da dokončno dozorita.

Pred samim izpitom so vsi psi morali opraviti natančen veterinarski pregled in preiskavo blata na prisotnost zajedalcev – s strani sanitarnih služb je to namreč predpogoj za vstop psov v javne ustanove.

Izpit je bil tik pred Božičem in imela sem grozno tremo. Najprej je bil v petek zvečer teoretični del za nas, vodnike. Tega se niti nisem preveč bala, saj sem že takrat zaupala v svoje znanje na tem področju – glede na to, da ves prosti čas posvetim ukvarjanju s to tematiko, mislim, da sem jo že dodobra osvojila... in res mi je šlo fino od rok, četudi sem morala odgovarjati v nemškem jeziku...no, slovarček sem le lahko imela zraven, tako za pomoč...Bolj sem se bala praktičnega dela v nedeljo, saj le-ta ni bil odvisen zgolj od mene, temveč tudi od Gala. Kar nisem zaupala, da se bo Gal pokazal v najboljši luči, saj sem vedela, da čuti napetost v meni...Pa je razumel...vedno znova se sprašujem, kako ve, kdaj lahko malo po svoje dela (česar mu tudi ne zamerim, saj menim da mora pes kot osebnost ohraniti določene svoje poteze in ne v prav vseh pogledih slediti svojemu vodniku kot kakšen robot...zato sem tudi tako zelo navdušena nad bernici!!!) in kdaj mora delati zares...

Torej, praktični izpit je potekal deloma zunaj, na vadbišču...večji del pa je bil nato notri, v majhnem prostoru, kjer so psi morali pokazati svojo tolerantnost do ljudi, medicinskih pripomočkov, hrupa, drugih živali, stabilnost in prijazno ter dobrodušno nravo, ki je tudi sodničin poteg za rep ne spravi iz tira...Čutila sem, da nama gre dobro...in ja, naredila sva!!!! Postala sva čisto pravi terapevtski par! Nisem mogla verjeti! Kaj vse to prinaša s seboj! Koliko zadovoljstva za vnaprej, za nazaj...objemala sem vse po vrsti in Gal si je tudi dovolil nekaj burnih pozdravov in poljubckov...in tokrat ga za njegovo vihravost (ki pri terapevtskem delu sicer ni zaželeno) nisem pokarala...naj se veseli, saj si je zaslužil.... Temu nepopisnemu uspehu in veselju je seveda sledil obvezen enotedenski počitek s sprehodi po naravi, možgani na off in uživanjem v vsem lepem, kar naju obdaja...

Nadaljevanje prihodnjic

Petra Štrus

Za kakršnekoli informacije v zvezi s to dejavnostjo in morebitni zainteresirani za ukvarjanje s terapijo s pomočjo živali, me lahko pokličete (GSM: 031/692-924) ali mi pišete (petrastrus@hotmail.com). Vsakega odziva z vaše strani bom zelo vesela.

Naslovi vzrejno-tetovirnih referentov (pregled legla, tetoviranje) za BPP:

ZA ŠTAJERSKO REGIJO:

Anton Sajbert (KD Slov.Bistrica), Prešernova c. 29, 2317 OPLONICA (02 801 95 02, 031 806 764)

ZA GORENJSKO IN LJUBLJANSKO REGIJO:

Tomaž Petrič dr.vet.med. (KD Ljubljana), Šujica 108, 1356 DOBROVA (041 772 326)

ZA PRIMORSKO REGIJO:

Mladen Štrkalj dr.vet.med. (KD Obala), Benčičeva 6, 6000 KOPER (05 628 35 37, 050 640 892)

ZA DOLENJSKO IN KOČEVSKO REGIJO:

Peter Levstek dr.vet.med. (KD Kočevje), Gubčeva 14, 8210 TREBNJE (031 624 154, 07 304 44 72)

(do 15. junija in od 15. oktobra dalje)

Tisa in Zoya

Naši Tisi smo že večkrat hoteli prinesiti kakšnega psička, da bi imela družbo, pa so bili vedno vsi preveliki saj Tiso večkrat vzamemo s seboj na naša snemanja in v avtu poleg snemalne opreme ni več prav veliko prostora. Ker se seveda zavedamo, da je kuža tudi velika obveznost, smo bili pri naši nameri tudi malo bolj previdni. A ko smo na snemanju spoznali malega yorkija Princa in deklico Kajo, smo se odločili in v akcijo stopili že drugo jutro... Ker v naših oddajah Štiri tačke gledalce pogosto učimo, kako pomembno je, pri kakšnih vzrediteljih kužek odraste, smo seveda tudi sami gledali na to in imeli veliko srečo, saj se je mala Zoya skotila zelo dobrim vzrediteljem v Novem mestu.

Da ima naša 5-letna Tisa čudovit značaj dobro vemo, da pa bo malo kužiko tako lepo sprejela, si pa niti v sanjah nismo mogli predstavljati. Seveda smo bili tudi mi od prvega trenutka, ko je Zoya prišla k nam, zelo pozorni in enako nežni tako do Tise kot do Zoye. Še vedno pa ostaja Tisa prva pri vsem.

Z zanimanjem ugotavljamo, kako ima mala yorkica čisto drugačen značaj od naših berncev. Medtem, ko je Tisa mirna, nežna, potrpežljiva in zelo ubogljiva, je mala pravi »fedrček«, kar je za terierčke značilno - polna energije, navihana, razigrana in eksplozivna. S Tiso se neizmerno dobro razumeta. Seveda jo Zoya obožuje in posnema v vsem, kar naredi Tisa, naj bo to na vrtu, v dnevni sobi ali na naših sprehodih, ko mala drobi za Tiso in zraven naredi še nekaj dodatnih krogov in se neusmiljeno jezi, če jo hočemo nesti, da se ne bi preveč utrudila. Po drugi strani pa je mala navihanka tudi v Tisino življenje prinesla veliko veselja in radosti. Z veseljem ji nosi igračke, da se potem igrata in pulita zanje, najbolj simpatični pa sta, ko se lovita po sobi. Tisa leži na sredini, Zoya pa teka okrog nje, spleza čez Tisin hrbet, se skriva pod mizico. Svoje igrice imata tudi na travi pred hišo. Tam se najraje pulita za temu primerno igračo, ki jo vlečeta na vse strani. Najbolj pa se smejimo, ko Zoya draži Tiso in ji skače v glavo. Takrat se Tisa uleže na hrbet in se z njo igra, mi pa sedimo in uživamo, pa četudi to traja pol ure. Ne boste verjeli, ampak kar nekajkrat na dan Zoya preliže Tisin gobček od vseh strani, pa tudi njene zobe in dlesni, saj je Tisina hrana velikooooo boljša od njene....

Seveda tudi spita pogosto skupaj na kavču in to tako, da se tiščita skupaj. Po kosilu pa se še nekaj časa tiščimo na postelji vsi. Ponavadi bi Dino, Tisa in jaz radi malo zadremali, pa nam nekaj malega in mehkega nekaj časa šviga sem in tja po naših glavah, potem se umiri in brez skrbi zaspi tudi Zoya.

Pa še nekaj: že nekaj let pošiljamo prijateljem novoletne čestitke z domiselnimi fotografijami naše Tise, in prav letos smo razmišljali, kaj bomo posneli naslednje leto, da bo še boljše.... no, zdaj to vemo, le še eno majhno rdečo Božičkovo kapico iščemo.

Nataša Bešter

NASLOVI, KJER SO VAM VEDNO NA RAZPOLAGO INFORMACIJE IN POMOČ:

SLOVENSKI KLUB ZA BERNŠKE PLANŠARŠKE PSE

Predole 23, 1290 Grosuplje

Št.poslovnega rn.: 18309-0091074283

- **predsednica:** Mojca Sajovic, Predole 23, 1290 Grosuplje (tel. 01 7872 788, GSM 041 63 16 16), mojca.sajovic@gzs.si)
- **predsednik vzrejne komisije – strokovni vodja** Rajko Rotner, Stična 107, 1295 Ivančna Gorica (tel. 01 787 85 68, GSM 041 39 11 41)
- **podpredsednik:** Miloš Jankovič, Kidričeva 78, 1236 Trzin (GSM 041 250 531)
- **tajnica – uredništvo glasila:** Urša Škof, Ljubljana (GSM 041 978 717, e-pošta: skofursa@hotmail.com)
- **blagajničarka:** Avrelija Sivec, Most na Soči (tel. 05 381 30 06, GSM 041 724 879)
- **Informacije:** Vlado Smole, Slov. Bistrica (tel. 02 818 23 71, GSM 031 435 309), Janez Jančar, Kresnice (tel. 01 897 72 00, GSM 040 203 129)
- **Področje vzgoje in šolanja:** Jasna Šporar (GSM 041 518 119, e-pošta: sporarja@mail.vf.uni-lj.si)
- **Skrbnik registra in urednik spletnih strani:** Miloš Jankovič (GSM 041 250 531)

- ☐ **“Vodnik za nakup bernskega planšarskega psa” in naslovi predvidenih legel** so Vam na voljo na spletnih straneh in na naslovu kluba.
- ☐ Gradivo **“Vodnik za nove lastnike”** je na razpolago na internetnih straneh, na naslovu kluba, dobijo pa ga brezplačno tudi vsi lastniki mladičev, kupljenih pri slovenskih vzrediteljih skupaj z obsežnim klubskim gradivom.
- ☐ **SKBPP na Internetu! Strani na novem naslovu www.bernski-klub.si** temeljito prenavljamo: aktualni naslovi legel, nasveti za nakup, nasveti za nove lastnike, seznam plemenjakov, fotogalerija, novice, obvestila... Oglejte si fotografije in poročila o izletih, piknikih in drugih klubskih dogodkih!

KLUBSKE UGODNOSTI maj 2005

Vse člane kluba prosimo, da pri nakupu pokažejo veljavno člansko izkaznico, kajti v nasprotnem primeru vam žal ne bodo obračunali popusta.

- **PLETILSTVO JAKOPINA**, Dvorje 22, 4207 Cerklje: nudi pri nakupu izdelkov v svoji trgovini članom kluba 10%-ni popust. Na zalogi so nogavice in puloverji z motivom bernija ter veliko modnih pletenin.
- **ŽAKI ZOO IN VRT**, Trg svobode 25, Slov. Bistrica: velika izbira hrane za pse (EUCANUBA, ROYAL CANIN, NUTRO, BIOMILL, HILL'S,...): 10%-ni popust na vse prodajne artikle, tudi za nakup v spletni trgovini www.diskom.si; za organiziran nakup večjih količin dodatni popusti.
- **UNIVERZALNA METLA V – 7** z gumijastimi ščetinami V oblike za pometanje brez prahu, idealna za čiščenje vseh vrst talnih površin znotraj in zunaj hiše, **EDINA UČINKOVITO ODSTRANJUJE DLAKE**, blato iz talnih oblog, vodo, sneg, pri pometanju ne dviguje prahu in dlak, pripomoček pri pomivanju gladkih površin. **CENA: 5950 SIT – 10% popusta** za člane kluba. **KRTAČA** za oblazinjeno pohištvo, obleko enakih lastnosti: **CENA: 3.300 sit – 10%**. Dostava na dom, naročila: **Ludvik Lendvaj**, Borova vas 13, Maribor, tel. 02 421 57 74, GSM 041 751 619; <http://www.nelirena-sp.si>.
- **Sprememba: GALI d.o.o. Ljubljana, Linhartova 66 – Martin Simončič: trgovina** – 5% popusta nad 5000 SIT nakupa izključno z gotovino!
- **Veterinarska ambulanta TOPLICA, Topolšica** – Milan Matko, dr.vet. med. (Topolšica 15, Topolšica (tel. 03 589 21 00): 10%-ni popust pri storitvah (brez zdravil).
- **Veterinarska ambulanta BUBA**, Grosuplje – Marjan Kastelic, dr.vet. med. (tel. 01 786 46 58 od 7. do 9. ure in od 17. do 19. ure): 10%-ni popust pri storitvah (brez zdravil) in 5% popust pri nakupu pripomočkov in hrane.
- **NOVO – IZKAZNICA ZA ČLANSTVO V TUKANO BONUS KLUBU: TRGOVINE ZA MALE ŽIVALI HOBBY PROGRAM HOČE (14 trgovin po Sloveniji)**: 3%-ni popust pri nakupu hrane in pripomočkov, vsakih 6 mesecev pa dodatni bonus glede na višino opravljenih nakupov (od 20.000 SIT do 50.000 SIT dodatnih 2% popusta, ...).
- **SALON SNOOPY, Rogaška Slatina**: 10%-ni popust pri nakupu hrane in pripomočkov z gotovino nad 5000 SIT
- **ZOO DINGO, Maribor**: Popust pri nakupu nad 5000 SIT v trgovinah za male živali na **Teznu, Heroja Nandeta 46** (tel. 02 46 22 616), **Študenti, Limbuška 31 A**, (tel. 02 42 01 530) in na **Partizanski cesti 16 v Mariboru** (tel. 02 25 24 347) v višini 10 % pri nakupu pripomočkov in hrane **Technical, Eukanuba, Royal Canin, Hill's, Bosch, Nutro** s plačilom v gotovini; za dostavo na dom pri nakupu **TREH vreč Royal Canin 15 kg** in **Eukanuba 15 kg** 5%-ni popust in brezplačno dostavo po vsej Sloveniji; Za dostavo na dom pri nakupu hrane **Royal Canin nad 15 kg** nudi brezplačno dostavo po vsej Sloveniji
- **ZOO MARKET REX, Lackova c. 50, Radvanje, Maribor**: 10%-ni popust za gotovino, 5%-ni popust pri plačilu s kartico (Eukanuba, TechniCal, Hill's, Royal Canin, Bosch, Purina –ProPlan; Brezplačna dostava! Nagrada za vsakega novega kupca in posebna nagrada za stalne stranke, ki privedejo novega kupca! Stalne stranke (od 3. nakupa dalje) prejmejo člansko izkaznico ugodnosti!
- **ZAVAROVALNICA ADRIATIC, ker so tudi tam v službi lastniki bernijev: PONUDBA ZA ZAVAROVANJE SPLOŠNE CIVILNE ODGOVORNOSTI LASTNIKA PSA** (pokriva odškodninske zahteve tretjih oseb za škodo, ki jo povzroči vaš pes na področju R Slovenije do višine pribl. 20.000 €), **ŽIVLJENJSKO ZAVAROVANJE PSA** (pokriva dogovorjeno vrednost psa pribl. 250 € ob poginu oz. humani usmrtni zaradi bolezni ali nezgode) in **ZDRAVSTVENO ZAVAROVANJE PSA** (kritje stroškov v višini 70% pri vseh veterinarjih v Sloveniji). Skupna premija znaša 25.000 SIT, ponudba velja le za sklepanje zavarovanja preko našega kluba.
- **MESARSTVO CVETAN v svojih trgovinah v Mokronogu (Stari trg 23), Trebnjem (Jurčičeva 1) in Novem Mestu (Šmihel 33) ponuja POPOLNO HRANO za pse**, pripravljeno po izvorni recepturi mag. Petra Levstka dr.vet.med. Hrana je izdelana iz govejega mesa izključno slovenskega porekla brez škodljivih konzervansov in dodatkov, **cena za kg je 350 SIT**. Ob večjem naročilu je možna tudi dostava na dogovorjeno mesto. Dodatne informacije in naročila na tel. št. 07 349 92 18 (g.Cvetan).
- **PIZZERIJA NAPOLI**, Kamnik, Sadnikarjeva 5 - popust 20% pri gostinskih storitvah nad vrednostjo 1000 SIT, ker so tudi tam lastniki bernijev! Pizze so slastne, pivo primerno ohlajeno in kužki so dobrodošli!
- **Pasja šola OGNJENA, Sinja Gorica pri Vrhniki**: 15% popust za vse oblike šolanja psov. Tudi čez poletje imajo tečaje poslušnosti, malo šolo za mladičke in otroške delavnice - skozi igro do boljšega razumevanja psa. Informacije: **Branka Hobič**, tel.: 041 721 262, 01 754 62 53.
- **Veterinarska ambulanta LESDOG – mag.Sabina Bajc – Piškur, dr.vet.med., Kočevje**, Cesta v Log 14, tel. 01 895 39 92, 895 56 33, 041 614 291 : 15% popusta pri diagnostičnih in terapevtskih storitvah (brez zdravil) pri plačilu v gotovini; 1x tedensko dr.Bajc dela tudi v Ljubljani!
- **SEMENARNA LJUBLJANA!** Za člane kluba 7% popusta pri nakupu hrane in opreme za vse hišne ljubljence ne glede na način plačila in višino zneska nakupa. Popust ne velja za artikle, ki so v akciji. Vrtni centri in trgovine, ki odobravajo popust:
 - o VC Kalia, Dolenjska c. 242, 1000 Ljubljana, TEL: 01/ 427 - 14 - 43,
 - o VC Kalia Vrhnika, Robova 6, Vrhnika,
 - o VC Kalia BTC, Šmartinska 152 (na tržnici BTC), Ljubljana,
 - o VC Kalia ASTRA-JAMA, Bežigrad 11, Ljubljana,
 - o VC Kalia, Tišinska c., Murska Sobota (pri Petrolovi črpalki)
 - o VC Kalia, Kidričeva ul., Celje,
 - o VC Kalia, Tržaška 35, Maribor,
 - o VC Kalia, Vetrinjska ul., Maribor in
 - o VC Kalia, Slovenska Bistrica.
- **TRGOVINA za male živali MALAVI D.O.O.**, Cesta talcev 53, na Planini pri Kranju (tel. 04 235 10 60): 7%-ni popust pri nakupu hrane in pripomočkov z gotovino!
- **RENTGENSKO SLIKANJE KOLKOV IN KOMOLCEV** na Kliniki za kirurgijo in male živali Veterinarske fakultete, Univerza v Ljubljani, C. v Mestni log 47, Ljubljana. Za člane kluba klinika nudi 10%-ni popust in brezplačen klinični pregled psa, obvezna je telefonska najava na tel. 01 4779 288. Pes mora biti pred slikanjem tešč, za celoten proces si vzemite približno uro in pol časa.
- **KZ Tolmin – Kmetijska trgovina, Rutarjeva 15, Tolmin**: 5%-ni popust pri nakupu izdelkov za nego in prehrano v vrednosti nad 5000 SIT.
- **ZLATARSKI ATELJE REPNIK, Marko Repnik s.p.**, Dolenjska c. 11, Ljubljana: 10%-ni popust pri gotovinskem nakupu zlatarskih izdelkov
- **Kinološko društvo KRIM – 10 % -ni popust pri šolanju**. Informacije o tečajih: **Karmen Zahariaš – GSM 041 679 578**
- **BIOMILL hrana za pse**: proizvodnja po švicarskih standardih, ki so enaki kot za prehrano ljudi. Priporoča tudi Švicarski klub za BPP! 15%-ni popust pri naročilu 15 kg in več ter brezplačna dostava na dom. Naročila: **Boštjan Vidmar – GSM 041 625 620**

MOJ BERNI

Glasilo Slovenskega kluba za bernske planšarske pse

Izhaja štirikrat letno v nakladi 180 izvodov, člani kluba glasilo prejema brezplačno!

Odgovorna urednica: Urša Škof, Vogelna 7, Ljubljana, GSM 041 978 717, e-mail: skofursa@hotmail.com

Sodelavci: Mojca Sajovic, Dragica Kaiser, Urša Rakoše, Damjana Vahen

Tisk: Partner graf d.o.o., Grosuplje